

fører for Forslagsstillerne, som om vi havde paastaet, at hele vor Lovgivning var præget af den fri Konkurrences Princip, saa at man slet ikke her i Landet kunde træffe Andet end den fri Konkurrence. Saaledes har Ingen udtalt sig; navnlig veed jeg, at jeg kun har udtalt, at den almindelig politiske og økonomiske Retning gik i Retning af Selvhjælp alene, og at det, vi vilde, var Hjælp til Selvhjælp. Jeg har ikke talt om Lovgivningen, men om den almindelige, hvad skal man kalde det, økonomisk-politisk Retning og ikke fra Aaret 1799, hvor det ærede Medlem begyndte, men navnlig fra 1830 daterer jeg hele den Retning, som jeg med et Ord kalder Liberalismen, og det er notorisk, at dens Arkatum mod alle sociale Stader er Selvhjælp, hovedsagelig Selvhjælp, og det er let at se, at i alle Forhold har denne Retning gjort sig gjældende, ogsaa her. Forøvrigt var det et lidt uheldigt Exempel, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) brugte, idet han henviste til Fattigplakaten af 1799, det ligger jo inden den liberale Stats Begyndelse hos os; det ærede Medlem havde lettere ved at henvise til Grundloven; i § 84 er Tanken Hjælp til Selvhjælp udtalt, og den skyldes for en meget væsentlig Del, antager jeg, det nationalliberale Parti. Men jeg vil indrømme, at det er lovlig Lidt at henvise til, thi det er Udførelsen, det kommer an paa; det er ikke en Paragraf i en Grundlov eller noget Lignende, som vi anse for nok, og naar vi se paa Udførelsen, kan Ingen mistjende, at hele vor Fattiglovgivning, ligesaa vel som Planen af 1799, egentlig er bygget paa Tanken om Selvhjælp, at hele vor Fattigforsørgelse gjennemgaaende er mærket af en ubetinget Forqudelse af Selvhjælptanken. Det viser sig navnlig derved, at hele vor Fattiglovgivning gjør Hjælpen saa forbundet med Ubehageligheder og Banskkeligheder, saa modbydelig, at man meget nødig tager Hjælpen, og derigjennem kommer saa Lovgivningen til at bygge paa Selvhjælp, ja tvinger til Selvhjælp. Hele vor Fattiglovgivning staar paa det ærede Medlems fra Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) Standpunkt: Hjælp under saa haarde Betingelser som mulig, for at tvinge Folk til Selvhjælp, det, den sætter hele sin Lid til, er egentlig Selvhjælp. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Fenger) sagde ogsaa Noget om, at vi med Hensyn til Raadens Sammensætning havde fraveget Principet for de nuværende Kommunalbestyrelses Sammensætning. Det kan ikke være Nogen ubekjendt, at der i det Hele hos Mange i Landet er Duffer om at give de nuværende Kommunalbestyrelser en noget liberalere Sammensætning. Men det er blevet fremhævet fra forskjellige Sider, at dette ikke gik an i rent materielle Spørgsmaal. Der bliver sagt, at Kommunen er egentlig et Interessentskab om Penge; og i saadant et Interessentskab maa de, der svare de højeste Skatter, have det største

Antal Stemmer, og de, der svare de mindste Skatter, det mindste Antal Stemmer. Det er ganske rigtigt, forsaavidt Kommunen er et Interessentskab om Penge, men, som de Herrer ville indrømme, skaar det ikke til hverken paa Skolekomraadet eller Fattigkomraadet, der er Pengespørgsmaalet forsvindende, sammenlignet med de langt højere og væsentligere Interesser, der staar paa Spil. Ligeoverfor Veivæsenet, skadeligt Vandts Afledning og saadanne Ting gjælder det, men ikke ligeoverfor Fattigvæsen og Skolevæsen, og derfor have vi antaget, at det vilde vinde lettere Indgang, naar disse Reformer med Hensyn til Balgloven paa Kommunens Gebet, ifødetfor at udstrækkes over hele Kommunen, fik begyndt navnlig paa de Gebeter, hvor de Herrer maa indrømme, at det ikke dreier sig om Penge (Ufbrydelse); nu, ja, væsentlig; det dreier sig jo altid om Penge, det følger af sig selv, uden Penge kan der ikke gøres Noget. Hvad det angaar, at jeg skulde i Almindelighed have ytret, at Hær og Flaade vare Ting, man efter min Mening ikke burde give Noget til eller noget Saadant, da ere saadanne Ytringer vistnok ikke fremkomne fra min Side. Men jeg har gjort opmærksom paa, at Statskassen skal give Mere til Hær og Flaade, end Repræsentationen ønsker, at der skal gives. Jeg siger, at naar Statskassen aarlig gjør, hvad den kan, for at blive af med endel flere Penge til Hær og Flaade, end der forlanges, saa kan den ogsaa gjøre det til Diemed, der ere ligesaa vigtige, men jeg har ikke dermed sagt, at de andre ere urigtige. Jeg skal forresten anføre som Bevis for, at Statskassen har Penge nok, Forslaget til Dyrtidstillæg til Embedsmænd. Statskassen har Penge nok, det kommer kun an paa, til hvad (Ufbrydelse). Den ærede Minister sagde forleden Dag, at Embedsmændenes Gælder ikke vare trængende, skjøndt de have meget mindre end Embedsmænd, saa maa det ærede Medlem ikke komme her og sige, at disse ere trængende. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hindenburg) fortalte en Historie om en gammel Borger, der var ret god, men jeg beklager, at enten maa det ærede Medlem ikke have hørt, hvad jeg har sagt, eller ogsaa har han havt sin Historie færdig iforveien og aligevel villet komme med den, men den passede slet ikke. Det ærede Medlem sagde nemlig, at vi gif ud fra det Princip, naar man blot kastede over paa Statskassen, saa var der Ingen, der betalte, men vi have jo paavist, hvem der skal betale, nemlig Skatteyderne. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at der gjentagende er sagt, at vor Lov var en Fattiglov, men det er ingenlunde Tilfældet, og jeg vil endog gaa saa vidt, at jeg vil sige, det er ikke en Lov, som i det Væsentlige har en Betydning for de egentlig Fattige. Det er ikke en Lov for de Fattige, men en Lov, der gaar ud paa, at der bliver saa saa Fattiglemmer som muligt, altsaa er det ikke no-